

Η εορτή του Ακαθίστου Ύμνου στην Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας



Στην ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου στην Κατούνα χοροστάτησε την Παρασκευή 27 Μαρτίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Ο Σεβασμιώτατος έψαλλε την Α' και Δ' Στάση των Χαιρετισμών της Θεοτόκου, ενώπιον της ιεράς Εικόνας της, συμπαραστατούμενος από τον Αρχιμ. Χρυσόστομο Κελεπούρη, Προϊστάμενο του Ιερού Ναού και Αρχιερατικό Επίτροπο Κατούνας, ο οποίος έψαλλε την Β' και Γ' Στάση των Χαιρετισμών, τον Αρχιδιάκονο Δημήτριο Λαγούδη και τους Διακόνους π. Σωκράτη Σχίζα και π. Βαρθολομαίο Κοσμά.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο στους πιστούς, ανέλυσε τον στίχο: «και συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, την σην Πόλιν, Θεοτόκε», λέγοντας τα εξής: «Ο Ακάθιστος Ύμνος χαρακτηρίζεται ως ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας. Η γλώσσα του είναι σοβαρή, γεμάτη από κοσμητικά επίθετα και πολλά σχήματα. Έτσι, η εξωτερική του μορφή παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία και

ωραιότητα, που συναγωνίζεται το βαθύ του περιεχόμενο. Η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου αποτελείται, κατά βάση, από τον Κανόνα της Θεοτόκου και όλους τους Χαιρετισμούς, πλαισιωμένους με ψαλμούς και ευχές.

Ένα ιστορικό γεγονός, με το οποίο συνδέθηκε από την παράδοση η ψαλμωδία του Ακαθίστου είναι η επί του αυτοκράτορος Ηρακλείου πολιορκία και η θαυμαστή σωτηρία της Κωνσταντινουπόλεως, την 8η Αυγούστου του έτους 626 μ.Χ. Κατά το Συναξάριο, μετά την λύση της πολιορκίας εψάλη ο ύμνος αυτός στον ναό της Θεοτόκου των Βλαχερνών, ως δοξολογία και ευχαριστία για την σωτηρία, που αποδόθηκε στην θαυματουργική δύναμη της Θεοτόκου, της προστάτιδας της Πόλεως.

Κατά την παρατήρηση του συναξαριστού, ο ύμνος λέγεται «Ακάθιστος», γιατί τότε κατά την σωτηρία της Πόλεως, «ορθοστάδην τον ύμνον τη του Θεού Μητρί γηθοσύνως έμελψαν», και έκτοτε μέχρι σήμερα, όταν οι οίκοι του ύμνου αυτού ψάλλονταν, «ορθοί πάντες» τους άκουγαν εις ένδειξη ευχαριστίας προς την Θεοτόκο, ενώ στους οίκους των άλλων κοντακίων «εξ έθους» εκάθηντο.

Με την Μεγάλη Τεσσαρακοστή συνδέθηκε προφανώς εξ αιτίας ενός άλλου, καθαρώς λειτουργικού λόγου. Μέσα στην περίοδο της Νηστείας εμπίπτει πάντοτε η μεγάλη εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Είναι η μόνη μεγάλη εορτή, που λόγω του πένθιμου χαρακτήρα της Τεσσαρακοστής, στερείται προεορτίων και μεθεόρτων. Αυτήν ακριβώς την έλλειψη έρχεται να καλύψει η παρουσία του Ακαθίστου, τμηματικώς κατά τα απόδειπνα των Παρασκευών και ολόκληρος κατά το Σάββατο της Ε' Εβδομάδος.

Ο Ακάθιστος Ύμνος είναι το Κοντάκιο του Ευαγγελισμού, ο ύμνος της σαρκώσεως του Λόγου του Θεού. Όταν ο Ακάθιστος συνδέθηκε με τα ιστορικά γεγονότα που αναφέραμε, τότε συνετέθη νέο ειδικό προοίμιο, το γνωστό «Τη Υπερμάχω», γεμάτο δοξολογία και ικεσία.

«Και συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, την σην Πόλιν, Θεοτόκε». Πόλις της Θεοτόκου είναι όμως, και κάθε αγωνιζομένη ψυχή, που μάχεται στον αγώνα της πίστεως. Η Παναγία με την χάρι, την ικεσία και την πρεσβεία Της, ενδυναμώνει τους πιστούς στο πνευματικό έργο τους κατά της αμαρτίας. Όσοι καταφεύγουμε με πίστη σ' αυτήν, λαμβάνουμε δύναμη να αγωνιζόμαστε κατά των ορατών και αοράτων εχθρών, οι οποίοι απειλούν την σωτηρία μας. «Ουδείς προστρέχων επί σοι, κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, Αγνή Παρθένε Θεοτόκε».

Η Παναγία είναι «η γοργοεπήκοος». Εισακούει τις προσευχές των πιστών τέκνων Της, «σπεύδουσα εις ικεσίαν και ταχύνουσα εις πρεσβείαν». Με την δύναμη της Θεοτόκου στήνονται τρόπαια πνευματικά και οι εχθροί «καταπίπτουσι». Στο

άκουσμά Της ο εχθρός, ο διάβολος τρέμει και συστέλλεται. Γι' αυτό και ο Άγιος Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως έλεγε: «Μητέρα του Θεού, σε μας που είμαστε χριστιανοί και με πίστη χριστιανική σε τιμούμε, εμπρός, άπλωσε το έλεος της αμετάβλητης προστασίας σου. Ζητώντας εσένα, όταν η θλίψη πλησιάζει, ελευθερωνόμαστε. Και όταν πάλι είναι καιρός της χαράς, εσύ είσαι που την προμηθεύεις».

Η μονή καταφυγή μας είναι ο Κύριος των δυνάμεων. Η ελπίδα μας είναι ο Υιός του Θεού και Υιός της Παρθένου. Η απαντοχή μας είναι η Παναγία, η Υπέρμαχος Στρατηγός, η Οδηγήτρια, η Φοβερά Προστασία, η Γοργοεπήκοος, η Ελευθερώτρια, η Διασώζουσα, η μάνα μας. Γι' αυτό και από τα χείλη μας ολοκαρδίως αναπέμπεται η προσευχή μας, «εκ παντοίων με κινδύνων ελευθερώσον, ίνα κράζω σοι· Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε».

Το πρωί του Σαββάτου του Ακαθίστου Ύμνου, 28 Μαρτίου 2026, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίου Χριστοφόρου Αγρινίου.

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Αναστασίου Γκιάφη, κατά σάρκα πατρός του Προϊσταμένου του Ιερού Ναού, Πρωτοπρ. Ιωάννου Γκιάφη.

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν Κληρικοί της Ιεράς Μητροπόλεως, με επικεφαλής τον Αρχιμ. Ιάκωβο Κανάκη, Κληρικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)